

(Фокус, 4.9.2011)

Дејтонска Босна и Херцеговина, након деценију и пол егзистенције, проживљава тешке моменте. Јад и туга је притисли. Једни је негирају, други дијеле, а трећи својатају и вјерски унифицирају. Ови посљедњи, долазећи извана, а имајући као залеђину НАТО и "Великог брата", супротно свим правилима дипломатског опхођења, самоувјерено и бахато тврде да је Босна и Херцеговина њихова и како ће, изгледа, она од њих бити поново "цивилизацијски окупирана" као и у претходним стољећима.

Али да не бисмо спекулирали, ево и најновије изјаве турског министра вањских послова, Давутоглуа, дате у друштву Мустафе Церића и Бакира Изетбеговића, а приликом "приватног" боравка истог БиХ за вријеме недавног Малог (рамаданског) Бајрама:

"БиХ је наш дом, БиХ је наша породица. Као што то реис Церић рече, ово је састанак који чекамо више од стољећа. Били смо овдје, овдје смо и бит ћемо овдје заувјек." Овај нечувени дипломатски скандал није наишао ни на какву осуду државних органа, првенствено Предсједништва Босне и Херцеговине.

Да би ствари биле јасније, замислимо да њемачки министар вањских послова дође у Париз, нађе тамо групу истомишљеника и јавно каже како је Њемачка окупација Француске била цивилизацијски подухват, како је његов долазак сусрет са историјом, како су Нијемци били тамо, како сада јесу и како ће заувјек бити. Био би истог часа означен као персона нон грата и летио би наглавачке из Француске. Једном се француски политичар Ле Пен дрзнуо да каже како њемачка окупација Француске и није била тако страшна. Цијела француска јавност се дигла на ноге и Ле Пен је био присиљен да се истог часа извини француском народу. Ово поређење које је дато могло би се умножити у недоглед. Као што Турци својатају БиХ зато што су на нашим просторима били као окупатори пет стољећа, Грци би могли, с много више права, полагати право на дијелове Турске, на примјер на Константинополис (данашњи Цариград), јер су тамо били око тисућу година. А и Јерменија, над чијим је народом Турска починила геноцид, могли

би рекламирати дијелове Турске. А што би тек Курди имали рећи, итд.

Ово није први пут да Давутоглу изјављује сличне ствари. Он је већ обзнанио како је "софт", "пријатељско" запосједање БиХ дио државне политике Турске. Истовремено, он сваки час долази у Рашку, Санџак и припрема терен за издвајање тог територија из Србије, а уз пуну подршку србијанске владе.

Бујрум! Али ово није Србија већ Босна и Херцеговина. Церић може говорити колико хоће како нема никакве разлике (физичке, менталне?) између Бошњака-муслимана и Турака. Слично, и турски премијер Ердоган, дан након побједе његове странке на изборима у Турској, БиХ ставља искључиво у контекст исламског свијета, а становницима Босне и Херцеговине придодаје семитске ознаке и исту вјероисповијест изједначавајући их с Либанонцима, Сиријцима и Палестинцима што није коректно ни дипломатски, ни етички, ни фактично и што је у сваком случају чиста лаж. Церић, Ердоган и сви остали који сматрају да је Турска "духовна мајка Бошњака", требало би да знају да у БиХ живе и два кришћанска народа: Хрвати и Срби који нимало не мисле да је Турска окупација ових подручја била цивилизацијска.

Не сматрају ни да је БиХ дио Турске ни да ће то више икада бити. А ако већ то буде било, што се, нажалост, чини реалном будућношћу, онда та неоосманска "цивилизацијска окупација" не може, у Босни и Херцеговини, захватити подручја која обитавају Хрвати и Срби. И сада улазимо у срж проблема.

Наиме, цијела бошњачко-платформашка прича о функционалној БиХ која, ето, из практичних разлога мора, у много чему бити централизирана, није ништа друго већ борба за териториј. Бошњаци имају једноставну логику која, наизглед, звучи здраворазумско и у њиховим очима оправдава њихову експанзију: Хрвати, тврде Бошњаци, имају своју резервну домовину, Срби исто тако, па је ред да и ми имамо нашу државу. Захваљујући хрватским петоклонашким партијцама, те "бошњачком Инцку" и његовом антиправном декрету, бошњачко-платформашке партије су добиле могућност да овладају цијелом Федерацијом на рачун Хрвата. Они ће од сада убрзано наставити егзодус из БиХ уколико њихово политичко вођство не организира референдум тамошњег хрватског пука и не створи своју аутономну јединицу.

Пошто, како се сада чини, нема много шансе да се то посљедње деси, БиХ би убрзо могла бити састављена од два, релативно етнички чиста ентитета: бошњачког и српског.

Ако се планови "платформаша" остваре, на реду је и српски дио БиХ, а "међународна заједница" све ради да се и та друга бошњачко-турска фаза реализира. Све у свему, имајући САД, Турску и (друге) исламске земље као подршку, Бошњаци су постали самоувјерено арогантни и пријете двјема кришћанским нацијама: Србима и Хрватима. Зна се да је Лагумџија изјавио да уколико Хрвати буду остварили своју аутономију у БиХ, да ће бити крви до кољена, те да ће Триполи бити прави Дизнилед у односу на БиХ. Прије пар дана, не именујући директно на кога се то односи (највјероватније на Хрвате "аутономаше"), Бакир Изетбеговић објављује, на дан Шехида, једнако ратничко-стравичну изјаву:

"Пробосанске снаге могу одбарнити Босну и Херцеговину посигурно. Кад су могле то урадити '92. године сигурно могу и 2011. и 2012. Дакле, овдје ће увијек бити људи, ево овога кова, којима смо овдје окружени, који су спремни живот ризиковати и дати за Босну и Херцеговину, а Босанци и Бошњаци су рођени ратници. То су добри људи, али када нагазите на њих онда добијете оно што су добили душмани '92 године, па су се зачудили с ким имају посла. И мислим да су пелцовани за дуго вријеме, неће им за дуго вријеме на ум пасти да нападну ни Босну ни Бошњаке, ни Босанце и Херцеговце."

На крају, изгледа да се више не поставља питање: чија је БиХ, већ чија ће бити. Ако Хрвати и Срби не превазиђу своје међусобне страхове и не престану оптуживати једни друге, а што непрестано раде, реферирајући се на болне моменте и покрете њихове повијести: НДХ, Јасеновац, Блајбург, Вуковар, "Олуја", усташе, четници, итд, и не пруже заједно отпор старо-новом противнику који је у пуној, скоро незадрживој, експанзији, Босна и Херцеговина ће у догледно вријеме бити бошњачко-турска.